

نخستین سالروز شهادت «مهدی عراقی» را گرامی میداریم.

یکسال از شهادت مجاهد پرتوان سالهای اعتناق "مهدی عراقی" و فرزندش "حسام" می‌گذرد. اکنون اگرچه فاتن‌آن دو شهید دستگیر و به مجازات این دنیایی خویش رسیدند، اما خون پاک و خروش این شهیدان، همچنان در جامعه می‌جوشد و نیرو می‌دهد. شهید مهدی عراقی را که یادگار مشخصی از نسل فراموش ناشدنی مجاهد و متقی بزرگ "نواب صفوی" بود، بدست عناصر خوارج که بر امام وقت طغیان کرده بودند، شهید شد، و آنها گرچه خود تعدد" و رسا" با آمریکا و اجانب ارتباط نداشتند و دستور نمی‌گرفتند، اما حرکت علیه این جناح که در رأس آن امام امت "خمینی بت شکن" قرار دارد، بی‌تردید و قطعا" با منافع و خواست‌های آمریکا و دیگر اجانب بگونه‌ای مشخص پیوند دارد و لذا می‌بینیم همچنان که "ابن ملجم" نیز از شهادت علی (ع) نفع معاویه را نمی‌جوید و حتی هم پیمانانش به قتل معاویه نیز کمر بسته‌اند، اما هیچ‌کس بیشتر و بهتر از معاویه از اعمال این خوارج سود نبرد!

لذا در سالروز شهادت این شهید گلوله خوارج، باز هم یادآوری می‌کنیم که: هر کس به هرگونه‌ای جدای از خط اصیل و مشخص امام که از جمله نمودهایش اعتقاد به "ولایت فقیه" و اسلام اصیل و همه جانبه و "نه شرقی - نه غربی" بودن است، منحرف باشد، به همان اندازه در خط آمریکا و اجانب است و هر چه از امام بیشتر فاصله بگیرد، بیشتر بدانان آمریکا افتاده است، ولو به گمان خود ضد امپریالیست هم باشد! و این در مورد گروه "فرقان" هم صادق بود، که یکی از موارد مهم به اصطلاح اشکالشان به امام را این می‌دانستند که امام آنها را یعنی فاتن "استاد شهید مطهری"، "آیت الله طباطبائی"، "دکتر مفتاح"، "شهید عراقی" و... را آمریکا می‌و در خط آمریکا نامیده است، در صورتیکه می‌بینیم با این تحلیل (همچنان که خود آنها سرانجام در یافتند و پذیرفتند و استاد نیز نشان داد) در خط آمریکا بوده‌اند، هر چند تفسیر قرآن، نهج البلاغه و حتی صحیفه سجاده‌به نوشته‌اند! و این مسئله خود گوشه‌ای از اهمیت فوق‌العاده حساس و اساسی "رهبری" و "جهت" را نمایان می‌سازد. بدین معنی که هر حرکتی با هر درجه اهمیت، تنها در صورتی صحیح و موثر و ارزشمند است که "جهت" آن درست بوده و در پناه "رهبری" و "امامت" اصیل اسلامی قرار داشته باشد، وگرنه جز خسران و ضرر هیچ عایدی نخواهد داشت. و همین جاست که علت تأکید بی‌نظیر اسلام را بر روزی مسأله "ولایت" درک می‌کنیم و همچنین تأکیدهایی در دعاها، حتی در مورد شهادت "فی سبیل الله"، لازم‌اش را ز سر برچم پیامر بودن ذکر می‌نماید:

"اللهم ارزقنا قتلا" فی سبیلک تحت ریت نبیک مع اولیائک"

"خدا یا کشته شدن در راهت، ز سر برچم پیامرت و همراه اولیایک روزیم فرما"

یعنی اگر در راه خدا نیز کسی قتال نماید، تنها در صورتیکه ز سر برچم و هدایت پیامبر و جانشینان او، ائمه و جانشین ائمه یعنی "ولی فقیه" باشد، ارزشمند است و امالت دارد! وگرنه اعمالش تباه شده است و از آنهایی است که گمان می‌برد کار نیک انجام می‌دهد:

"الذین ضل سبیلهم فی الصیوه الدنیا و هم یحسبون انهم یحسون صفا" (گهف - ۱۰۴)

"زبانکارترین مردم آنهایی هستند که عمرشان را در راه حیات دنیایی تباه کردند و به باطل می‌اندیشیدند که از نیکوکارانند". اینجاست که به یاد سخن دکتر علی شریعتی نیز می‌افتیم که: "اگر با حسین (ع) نباشی، چه به نماز ایستاده باشی، چه به شراب نشسته باشی یکی است!" (۱) و در جای دیگر: "جهت است که به همه چیز معنی می‌دهد، جهت است که همه چیز را بی‌معنی می‌کند... قبول تمامی عقاید و اعمال منوط به درستی راه و رهبری است، این یک اصل بزرگ عقلی است که شیعه تکرار می‌کند". (۲) و اینها همه و همچنین عاقبت ننگین و عبرت‌آور گروه فرقان، رنگ بزرگ مشدار و تمام حجت‌گرایی است به همه آنها می‌دهد. راهی جدای از راه تنها رهبر راستین زمان "ولی فقیه عمر" امام خمینی را می‌بینیم، وگرنه می‌دانیم که "ابن ملجم" نیز خود حافظ قرآن بود و گروه خوارجی فرقان نیز هم قرآن و نهج البلاغه را تفسیر کرده و همواره بدان استناد می‌کردند؛ اما به دلیل جدا شدن از رهبری به حق جامعه، به این ضلالت و ذلت دنیا و آخرت دچار گردیدند. امیدواریم این تذکر برای آن ساده دلان ناآگاهی که تحت تأثیر تزویقات "مناقضین"، از "ولایت فقیه" جدا شده‌اند و در نتیجه "جهت" همه حوکا نشان متفاوت است، مفید افتد و دریابند که راهشان به "ترکستان" است، هر چند "جامعه" بی‌طبقه توحیدی" را پیش رویشان نشان بدهند...!

با درود، به روان تابناک شهید مهدی عراقی

و آرزوی هدایت برای همه جدا افتادگان از خطر رهبری و همه جانبه اسام خمینی
سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی

۵۹/۶/۳